Den förekom ända till omkring den 10 juni, då kylig väderlek inträdde och en några dagar senare uppkommen snöyra, som fortfor i flera dagar och som ånyo helt snöbetäckte marken, synes helt och hållet förstört djuren. Den i Lappmarkerna vanliga stickmyggan, *Culex nemoralis,* visade sig för första gången långt senare, nämligen omkring den 22 juni.

Äfven i angränsande delar af finska Lappmarken torde *Anopheles* ej vara sällsynt. Forstmästare J. MONTELL i Muonio har nämligen meddelat mig, att han flerfaldiga gånger iakttagit den därstädes, troligen äfven den öfvervintrande generationen. När sommargenerationen visar sig, är mig ej bekant. Det kunde ännu framhållas, att alla de af mig iakttagna öfvervintrade individerna äro honor.

I anslutning till ofvanstående må här ännu framhållas, att jag äfven i södra Finland flera gånger varit i tillfälle att iakttaga öfvervintrande honor. I omgifningarna af Helsingfors — Kyrkslätt och Sjundeå socknar — ser man den ej så sällan vintertid i rum, som stått oeldade, och i hvilka vid uppvärmning enstaka exemplar börja flyga omkring. Sådana fall har jag iakttagit i november, december och januari månader. I uthus visar den sig ej så sällan kringflygande redan i mediet af april. Det ser ut, som om de öfvervintrande exemplaren här i sydligare trakter gärna skulle uppsöka boningshus och andra byggnader till den kalla årstiden.

Att denna mygga ej skyr köld, visar dess förekomst vid Lena-floden i Ost-Sibirien. Under en resa här sommaren 1901 iakttog jag den i slutet af juni och början af juli i otroliga massor inom floddalen, men i trakter, där människoboningar på flera breddgrader ej funnos. De iakttagna exemplaren tillhörde naturligtvis sommargenerationen, men det är väl ganska säkert, att äfven de öfvervintrande honorna förekomma vintertid ute i det fria. Hvar och huru öfvervintringen här försiggår, torde dock ej vara närmare kändt.

B. Poppius.
Helsingfors.

Cossus terebra FABR. trouvée en Suède. — Pendant une visite à Upsal, le 16 juin 1910, il m'est arrivé de trouver sur le tronc d'un tremble un *Cossus terebra* FABR., mâle, qui vint de sortir de la chrysalide, saillante d'un trou au-dessous.

Från *C. cossus* L. skiljer denna art sig, utom genom mindre storlek, relativt längre och smalare framvingar och bakkroppens likformigt grå färg, genom att hanens antenner icke äro lamellbärande utan försedda med två rader verkliga tänder *(pectinatæ)*.

I Nordeuropa skall den förut blott vara funnen en gång vid Åbo. Dess utbredning i Europa i öfrigt sträcker sig enligt BERGE-REBELS Schmetterlingsbuch och SPULER: Die Schmetterlinge

Europas från Digne i södra Frankrike genom Schweiz, Sydtyrolen och Tyskland till Bosnien, Bukovina, Banatet och Sydryssland. Öfverallt lokal och sällsynt.

E. G. Vretlind.

Förpuppningen af Cossus cossus L. — Fil. kand. OSSIAN DAHLGRENS slutsatser i föreg. årgång af denna tidskrift, h. 1—2, vill undertecknad med min lilla erfarenhet bestyrka, då den ledt mig till just samma reflexioner. De två puppor, jag hittills sett i det fria, sutto, den ena i jorden (gräsvall) i en vägkant i björkregionen i Leirdalen i Jotunheimen, Norge, den andra i kanten af en trottoar i Falun i själfva jordbrynet intill ett plank; i *Cossus*-hål i trädstammar har jag hittills icke funnit någon. I Die Schmetterlinge Europas säger SPULER om artens förpuppning: »an der Wurzelkrone des Baumes oder in der Erde». Vore det för att söka nya värdväxter, som larverna utvandrade i augusti, borde man väl träffa sådana kringströfvande af olika storlekar och icke blott fullväxta, såsom det synes mig vara regeln. Nog tyckes det enklast att antaga, att det är den vanliga vandringsoron före inspinnandet till förpuppning, som drifver dem ut.

E. G. Vretlind.

Förpuppningen af Cossus cossus L. — Herr K. V. OSSIAN DAHLGREN nämner i sin uppsats med ovanstående titel i Ent. Tidskr. för i år (1911) sid. 79 ff., att han påträffat larven till *Cossus cossus* förpuppad i jorden. Detta torde ej vara någon större sällsynthet. Vid uppfödning af *Cossus*-larver har jag aldrig sett dessa förpuppa sig inuti själfva trädet, utan ha de spunnit sin kokong af jordpartiklar och afgnagda trä- och barksmulor och detta, ehuru ofta en större träkloss varit att tillgå. En gång hade larven lyckats rymma ur sitt fängelse och hittades sedan inspunnen mellan ett par böcker; hade ej gnagt något af böckerna, utan hade med stöd af dem spunnit en svafvelgul, mjuk, tunn, halfgenomskinlig, seg kokong, inom hvilken larven låg död och förtorkad.

I mars—maj har jag flera gånger under större och mindre stenar funnit fullväxta larver, liggande i en relativt rymlig håla, i hvilken de tydligen öfvervintrat. Några gånger ha myror haft sitt samhälle under samma sten, så att t. o. m. *Cossus*-larven synts ligga midt inne i detsamma, utan att dock på minsta sätt oroas af myrorna. Att dessa larver åter skulle gå in i en trädstam eller stubbe för att förpuppa sig är väl knappast troligt, utan håller jag före, att de förpuppa sig i jorden.

I midten af maj förra året (1910) fann jag under en stam en kokong till *Cossus,* förfärdigad af jordklumpar. Då stenen lyftes upp, följde kokongen med, fäst vid stenens undersida.